

(ищахъ) тамъ в разумать на заточеніе. Вѣровай сыне, азъ сѣмъ искусилъ и позналъ, защо онія, които ся увиратъ въ тѣжива нѣща, за които нематъ совершенно знаніе, че ся злѣ измадуватъ и каятъ когато познаятъ оскудностыте си: и понеже ния въ дѣлата си, мѣкаръ кѣкви да сѣ, ся сумнявамы и колеблемы, и много пѣти остротата на разумать ни отъ излишныте тѣнчины на мыслите ся помрачава, па и не мыслимъ бѣри за будуще, то ти препоручавамъ да имашь предосторожность и здраво разсуждаваніе на сѣкѣкво нѣщо; защото Владѣтелите стоятъ на явно, открыто и високо мѣсто, отъ което, кѣкто тия гледать сякого, тѣи и другите гледать тѣхъ.

Истина, ты щенишь скоро да пріймешъ въ рѣцете си жезалать на правленіето, но ако бы знаялъ кѣквы ты бѣды чакать тамъ, увѣренъ сѣмъ, че щени да си радъ, да служишь на сичките, а никому да не заповѣдашь. Азъ ти оставямъ Княжеството си съ благословеніе отеческо, обаче не мысли че ти оставямъ Богъ знай кѣкво велико сокровище, защо азъ въ животать си помного сѣмъ ся старалъ дѣ